

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

FULDE MAND, DEN

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

bænke, hvoraf de bageste rækker var anbragt så højt, at damer med snævre kjoler måtte løftes på plads!

Dette »kunsttempel« blev opvarmet ved hjælp af nogle gasovne, hvis forbrænding skabte en ubehagelig fugtighed i det uventilerede rum.

I folkemunde hed biografen »Jernhullet«, hvorfra der jo ikke var så langt til et andet – måske lidt uhøvisk – *nom de guerre!*

I de følgende år dukkede *Standard Biografen* op på Falkoner Allé nr. 73 og på Langelandsvej nr. 48, i en meget lille træbygning, opstod *Folkebiografen*, der senere blev den navnkundige *Apollo-biograf*, der længst af alle formåede at holde billetpri-

serne nede på et niveau, der blev værdsat af alle kommunens unge mennesker.

Cirkus Beck Olsen på Aboulevarden, vor verdensberømte bryderkonges etablissement, måtte bøje sig for tidens krav og blev til *Kæmpebiografen*, der altid samlede et frækt og støjende, men fornujeligt publikum, som fra Nørrebro havde overskredet Ladegårdsåen. Der var just ikke kedeligt, når en virkelig stor film rullede.

Vi lærte nok – under første verdenskrig – at spise fedtebrød, drikke lyngte og cikoriekaffe og vore mødre kæmpe en heroisk kamp for at skaffe os grød, kartofler og rugbrød, men biografmæssigt havde vi det dejligt!

Tirsdag den 26. oktober 1948 var der møde i Sherlock Holmes Selskabet i København. Mødet foregik i klunkelokalerne på 1. sal hos restauratør Charles Sørensen i Allégade 10, og da Selskabets præsident, Rob. Storm Petersen, ankom, tog jeg naturligvis imod ham i min egenskab af selskabets »generalsekretær«. Storm afleverede sit tøj til en ung tjenerlærling, klappede ham på kinden og sagde: Sig mig min gamle ven, har i musik her? Den unge mand, der var meget stolt af at blive tiltalt så venligt, svarede bukkende:

»Nej, herr Storm Petersen, det har vi ikke«. Nå, svarede Storm eftertænksomt: »Må jeg så få en kop kaffe og to horn«!

Det var måske ikke særlig morsomt, hvis vi andre havde sagt det, men i Storm P's mund og med hans betoning var det forunderlig sjovt.

Aftenens emne var kredslæge Jens Jensens forsøg på at få et af ham opdaget, kegleformet, et mere afrundet og et snedækt bjerg i Nordgrønland officielt døbt med Sherlock Holmes, dr. Watsons og Irene Adlers navne, men under vor påfølgende middag

fortalte Storm om starten af Nordisk Films Kompagni, og at Ole Olsen, som i nogle år havde forevist »kukkassearrangementer« af sammenklippede »levende« billeder, spekulerede meget på at købe et rigtigt filmsfremføringsapparat. I det tidlige forår 1905 sad Storm Petersen en eftermiddag på a Porta på Gl. Torv og så i »L'Illustration« og fandt på bladets bagside en ganske lille reklame fra Pathé Freres om »Cinematografapparater«. Han stjal annoncen og gik til Ole Olsen, der kløede sig på næsen og sagde – a la Phileas Fogg: Jeg køber apparatet!

Det skete; Ole Olsen var en handlingens mand. Han købte den 23. april 1905 sit Biograf-Theater i Vimmelskiftet 47 i København (entre 25 øre, reserveret plads 50 øre) og var fra det øjeblik dansk films første mand.

Storm underholdt os resten af aftenen med historier fra Ole Olsens første films, hvori han spillede mange forskellige roller, og Sherlock Holmes Selskabets medlemmer (redaktør Anker Kirkeby, overlæge Ejn. Lenstrup, arkitekt G. Biilmann-Petersen, bibliotekar Aage Marcus, kredslæge Jens Jensen, kræftforskeren, dr. Alb. Fischer og min ringhed) havde en strålende aften. Desværre var professor Chr. Elling og professorerne C. A. Bodelsen og Ole Wanschler forhindrede i at møde.

Jeg fulgte Storm Petersen

hjem; vi boede tæt ved hinanden, men vi standsede på hjørnet af Asgaardsvvej og Frederiksberg Allé, hvor jeg fik Storm til at berette, hvad han kunne huske om den allerførste film, han havde medvirket i. Og så fortalte han følgende:

»Hvad filmen hed, kan jeg ikke huske, men det var en af de første, Ole optog. Jeg spillede en fuld mand, der kom hjem ad Mosedalsvej med en stor sæk brænde på ryggen. Jeg havde rød næse og en bredskygget hat. På Mosedalsvej skulle jeg passere en kælderbeværtning på venstre hånd. Først gik jeg forbi, men betænkte mig alligevel, stillede sækken ved nedgangen til beværtningen og gik naturligvis ned for at få endnu en bajer.

Så var første akt forbi. Filmsrullerne var jo ikke så lange den gang, og der skulle ofte skiftes spole. Lyset blev tændt i biografteatret og salen udluftet. Det var påbudt af Justitsministeriet eller af Holmens provst.

Efter nogle få minutters forløb, hvor salens unge trampede i gulvet af utålmodighed, begyndte næste akt. Nogle uartige drenge kom forbi og opdagede sækken med brændet. De havde selv en sæk med, samt Ole Olsens sorte pudelhund.

Hurtigt hældte de hunden i sækken, bandt for den og stillede den på fortovet i stedet for min brændesæk. Og så spændte de ned ad Mose-

dalsvej med brændesækken. Den gang kunne man jo ikke høre, at pudelhunden gøede som en rasende.

Anden akt var forbi. Lys i salen.

Tredie akt viste, hvorledes jeg kom dinglede op fra bevertningen, stod nogen tid og spekulerede på, hvad jeg skulle gøre, men tog til sidst sækken på nakken og vandrede i zig-zag ned mod Valby Mose, til jeg forsvandt i det fjerne. Tilskuerne fandt det mærkelig nok uhyre morsomt.

Tredie akt forbi.

I fjerde akt kom jeg hjem til kællingen, der gjorde et forfærdeligt vrøvl og truede mig med ildrageren. Fuld mand hjem og ingen varme i kakkelovnen, udtrykte hun med store bevægelser. Man kunne formelig høre hende skælde ud, selv om det var en stumfilm. Men så forklarede jeg hende, at jeg havde medbragt en hel sæk med det dejligste tørre brænde, hvorefter hun blev formildet og kyssede mig. Så åbnede vi forsigtigt sækken, men ud sprang Ole Olsens arrige og forkælede sorte pudelhund. Jubel og latter i teatret. Ustyrlig morsomt! Verdenssucces! Tusinder af kroner i Oles lomme.

Jeg kan gengive denne skildring nogenlunde korrekt, fordi jeg gik lige hjem og nedskrev beretningen i en sen nattetime. Og jeg noterede - måske lidt pathetisk - i min dagbog: Den dag Storm dør,

bliver Danmark fattigere.

Da Nordisk Film Kompagni i 1956 holdt 50-års jubilæum, blev der i jubilæumsbogen optaget en kronologisk fortegnelse over de af selska-

*Rob. Storm Petersen,
Sherlock Holmes Selskabets
første president.*

bet producerede films. Som film nr. 9 fandt jeg til min store glæde noteret »Den fulde mand« med Storm Petersen i hovedrollen. Filmens længde 115 meter! Filmen er formentlig forlængst forsvundet og er blevet til skosvarte.

Den må have haft premiere mellem 15. og 18. september 1906, og der er næppe nogen tvivl om, at det var den, som Storm Petersen beskrev for mig om hin efterårsnat i 1948.